

2016 Het Jaar van de Sport door Marian Verstappen - Naus

Houdt u van sport? Dan heeft u dit jaar uw hart kunnen ophalen: voetballen, het EK atletiek, de Tour de France, autoraces met Max Verstappen (géén familie!), tennis, golf, en natuurlijk de Olympische Spelen in Rio. Wie er niet van houdt heeft zich misschien geërgerd aan de vele tv-uitzendingen en vooral aan de commentaren van allerlei deskundigen. Ze zijn geen kampioen in hardlopen, voetballen of zwemmen en toch durven ze te beweren dat je, als je tweehonderdste seconde langzamer loopt dan je tegenstander, een slechte tijd hebt neergezet. Aan de geschiedenis van hardlooptijden zie je dat er slechts met veel moeite honderdsten van seconden van records af gaan. Het record van Florence Griffith in 1988, 10,49 op de 100 meter, is ondanks geperfectioneerde trainingsmethoden nog steeds niet verbeterd.

'Meedoen is belangrijker dan winnen' geldt niet meer, tenminste niet voor veel Nederlandse journalisten, sportdeskundigen en sommige sporters. De zilveren en bronzen medailles kunnen we afschaffen want alleen goud telt.

Mien Schopman - Klaver (inmiddels 105 jaar!) deed in 1932 mee met de Olympische Spelen in Los Angeles als lid van de estafetteploeg. In een interview in *de Volkskrant* vertelde zij: "Wij werkten zes dagen per week en sportten voor onze lol. Tegenwoordig is sporten een beroep."

Tot 1900 mochten vrouwen tennissen en golfen. Hardlopen zou gevaarlijk zijn: de baarmoeder kon er wel eens uit vallen! Bovendien beperkte kleding hun bewegingsvrijheid. Vanaf 1952 mochten vrouwen individueel meedoen met de Olympische Spelen, en pas sinds de Spelen van 2012 zijn alle deelnemende landen op straffe van uitsluiting verplicht ook vrouwelijke deelnemers af te vaardigen.

In het Westen is het negatieve beeld van sportende vrouwen gelukkig veranderd. Uit allerlei onderzoeken blijkt dat sporten je zelfvertrouwen vergroot. Je kunt sport ook gebruiken als middel om de emancipatie te bevorderen. De stichting *Be Interactive* organiseert hardloop- en wandeltochten voor (meest allochtone) vrouwen in een sociaal isolement. De stichting heeft in 2010 het Appeltje van Oranje gewonnen, een jaarlijkse prijs voor een project dat bijdraagt aan sociale cohesie in de samenleving.

In landen als Afghanistan, Saoedi-Arabië en Pakistan is de situatie voor vrouwen vergelijkbaar met die in Nederland rond 1900. Tradities en religie maken dat men sport voor vrouwen en meisjes als gevaarlijk en immoreel beschouwt. Het Afghan Women's Network (AWN) introduceert sportprogramma's voor meisjes. Op scholen zijn meisjesvolleybalteams samengesteld die trainen en wedstrijden spelen tegen teams van andere scholen. Hierdoor voelen meisjes zich sterker en onafhankelijk, maar ook docenten en de andere meiden én jongens op school ervaren de gunstige invloed van sport.

Willen vrouwen echt iets bereiken op het gebied van emancipatie en hun maatschappelijke carrière, dan moeten ze gaan sporten!

Sporten vergroot je zelfvertrouwen

Geldprijzen voor individuele Olympische medaillewinnaars

Nederlandse medaillewinnaars in Rio 2016 kregen € 30.000.- voor goud, voor zilver toucheerden ze € 22.500.- en voor brons € 15.000.-. Een gouden medaillewinnaar uit Kazachstan kreeg € 183.000.-. Engelse winnaars krijgen geen geld, ze worden afgebeeld op een postzegel van de Royal Mail.

Fanny Blankers - Koen (4 x goud in 1948) kreeg een fiets en onder meer een fles advocaat.